

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, தந்தையிடமிருந்து உங்கள் முழு ஆஸ்தியையும் பெறுவதற்கு, நிச்சயமாக விகாரங்களைத் தானம் செய்து, ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகுங்கள், “மம்மா, பாபா” என நங்கள் கூறுவதனால், அதற்குத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் ஆகுங்கள்.

கேள்வி: எந்த ஒரு காரணத்தினால் ஆஸ்திக்களாக ஆகியுள்ள குழந்தைகள், நாஸ்திக்கர்கள் ஆகுகிறார்கள்?

பதில்: சரீர உணர்வு காரணமாக குழந்தைகள் தங்களுக்கு அனைத்தும் தெரியும் எனக் கூறுவதால், தங்களுடைய பழைய வழிகளிலே நடந்து கொள்வதையும் நிறுத்துவதில்லை. அவர்கள் ஞானத்தினால் துளைக்கப்பட்ட பின்னரும் மாயையினால் தொடர்ந்தும் துளைக்கப்படுகிறார்கள். “நான் ஓர் ஆத்மா, நான் ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகவேண்டும்” என்பதை மறந்து விடுவதனால் ஆஸ்திக்களாக ஆகியுள்ளவர்களும், நாஸ்திக்களாக ஆகுகிறார்கள். அவர்கள் கடவுளின் மடியை விட்டு இறங்கி மரணித்து விடுகிறார்கள்.

பாடல்: இன்று இல்லையேல், நாளை இம்முகில்கள் விலகிவிடும்!

ஓம் சாந்தி. அது கடிகாரமாகும், ஆனால் இது எல்லையற்ற கடிகாரமாகும். அக்கடிகாரத்திலும், இதிலும் கால், அரை, முழுமை எனக் காட்டப்பட்டுள்ளன. நான்கு பகுதிகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் 15 நிமிடங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோலவே, இங்கே நங்கள் 1 இலிருந்து ஆரம்பிக்கிறார்கள், பின்னர் அதிலே அரைச்சக்கரம் பகலாகவும், அரைச்சக்கரம் இரவாகவும் உள்ளன. நங்கள் ஒரு வரைபடத்தைப் பார்க்கும்போது, வடதுருவத்திலே ஆறு மாதங்களுக்கு இரவாக இருக்கிறது, எனவே நிச்சயமாகத் தென் துருவத்திலே ஆறு மாதங்களுக்குப் பகலாக இருக்கும். இங்கும் அரைச்சக்கரத்திற்குப் பிரம்மாவின் பகலும், அரைச்சக்கரத்திற்குப் பிரம்மாவின் இரவும் இருக்கின்றது. இதுவே கல்ப விருட்சம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்ற, நாடகச் சக்கரம் என்பது உலக மக்களுக்குத் தெரியாது. அதன் காலப்பகுதி என்ன? அதன் பெயரே கல்ப விருட்சம் ஆகும். அவ்வளவு நண்ட காலத்திற்கு ஒரு மரம் இருக்க முடியாது. எனவே இம்மரம் ஆலமரத்துடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. அதன் அத்திவாரம் உக்கிவிட்ட பின்னரும் இன்னமும் மரம் நிற்கிறது. அதேபோன்று, இதுவும் நினைவுகூரப்படுகிறது: ஒரு கால் உடைந்து விட்டது, ஏனைய மூன்று கால்களும் ஒழுங்காக இருக்கின்றன. (ஓர் எருது உலகிற்கு ஆதாரமாக இருப்பதான நம்பிக்கை.) அரைக்கல்பமாக பகலும், அரைக்கல்பமாக இரவும் இருக்கிறது, அதாவது, அரைக்கல்பமாக ஞானமும் அரைக்கல்பமாகப் பக்தியும் இருக்கிறது என்பதை உலகிலுள்ள எவரும் அறியார். அவர்கள் சத்தியயுகத்திற்கு மிக நண்ட காலப்பகுதியைக் கொடுத்திப்பதனால் அவர்களால் அரைக்கு அரைவாசி எனக் கூற முடியாதுள்ளது; அதன் கணிப்பீடும் இல்லை. மக்கள் “ஆஸ்திக்கர்கள்” “நாஸ்திக்கர்கள்” எனும் வார்த்தையின் அர்த்தத்தையேனும் அறியார்கள். உலகம் அரைக்கல்பத்திற்கு ஆஸ்திகமாகவும் அரைக்கல்பத்திற்கு நாஸ்திகமாகவும் உள்ளது. ஆஸ்திக்கர்களின் ஆஸ்தி தந்தையிடமிருந்தே பெறப்படுகிறது. சிவராத்திரி எப்போது (சிவனின் இரவு) என்பதை எவருமே அறியார். தந்தை வந்து இரவைப் பகலாக மாற்றுகின்ற காலம் இருக்கவே வேண்டும். பாபா மாத்திரமே எங்களுக்குப் பக்தியின் பலனைக் கொடுத்துப் பக்தியிலிருந்து எங்களை விடுதலையாக்க வேண்டும். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை நிச்சயமாக வரவேண்டும். மக்கள் கூவி அழைக்கிறார்கள்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்! தூய்மையாக்குபவர் யார் என்பதை அவர்கள் அறியாததாலேயே நாஸ்திக்கர்கள் என அவர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அதை அறிந்தவர்களும் தாங்கள் செய்யும் முயற்சிக்கேற்ப வரிசைக்கிரமமானவர்களே. மிகச்சரியாக அறியாததால், இங்கு தங்கியிருந்து வியப்படைந்து ஞானத்தைச் செவிமடுத்துப் பிறருக்கு அதைக் கூறியவர்களும் பின்னர் ஓடிவிடுகிறார்கள். பாபாவின் முதற் கட்டளை தூய்மைக்கானதாகும். பல நிலையங்களில் விகாரத்திலே ஈடுபடுபவர்களும் ஞான அமிர்த்தத்தைப் பருகச் செல்கின்றார்கள். அவர்களால் எதையுமே கிரகிக்க முடியாதுள்ளது; அவர்கள் விகாரங்களைத் துறப்பதுமில்லை. அமிர்த்தத்தைப் பருகுவதை நிறுத்தி, நஞ்சைப் பருகுவார்கள் “பத்மாதூரன்” (தன்னைத் தானே எரித்த அசுரன்) என அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் காமச் சிதையிலே ஏறி எரிந்து விடுகிறார்கள்; அவர்கள் தேவர்கள் ஆகுவதில்லை. முதலாவதாக விகாரங்களின் தானம் அளிக்கப்பட வேண்டும். இதைத் தானம் செய்யும்போது மாத்திரமே நங்கள் “மம்மா, பாபா” எனக் கூறத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் ஆக முடியும். கோபமும் குறைந்ததல்ல. மக்கள் கோபப்படும் போது முதலில் அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் இகழ்வதுடன், பின்னர் ஒருவரை ஒருவர் அடிக்கிறார்கள்; அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் கொலையும் செய்கிறார்கள். அத்தகைய செய்திகள் பல பத்திரிகைகளிலே அச்சிடப்பட்டுள்ளன. நங்கள் உங்கள் ஆஸ்தியை பாபாவிடமிருந்து பெற விரும்பினால் உங்களைச் சரழிற்குக் கொண்டு வந்துள்ள அந்த விகாரங்களை நிச்சயமாக நங்கள் தானம் செய்ய வேண்டும். பாபா கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, நங்கள் முன்னேறும்போது, சரீரமற்றவர்கள் ஆகவேண்டும். சரீர உணர்வைத் துறவுங்கள். நங்கள் நண்டகாலமாக சரீர உணர்வுடையவர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். சத்திய யுகத்திலே நங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள். நங்கள் ஒரு சரீரத்தைத் துறந்து இன்னொன்றை எடுக்கின்றார்கள் என்பதை ஆத்மாக்களாகிய நங்கள் புரிந்துகொண்டுள்ளீர்கள். மாயை அங்கு இல்லாததால், அங்கு துன்பம் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை.

இங்கே முக்கிய பிரமுகர் ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டால், அது பத்திரிகைகளிலே பிரசுரிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அவரைக் காப்பாற்றப் பெருமளவு முயற்சி செய்கிறார்கள். இந்நேரத்திலே போப்பாண்டவருக்கு எவ்வளவு மரியாதை இருக்கிறது என்பதைப் பாருங்கள். எவ்வாறாயினும் இந்த நேரத்திலே அனைவரும் நாஸ்திகர்கள் ஆவர். அவர்கள் தந்தையாகிய கடவுளை அறியாததனாலேயே அவர்கள் நாஸ்திகர்கள் என அழைக்கப்படுவார்கள். ஒரு தந்தைக்கு ஐந்து அல்லது ஏழு குழந்தைகள் இருந்தால், தங்கள் தந்தை சர்வவியாபி எனக் குழந்தைகள் கூறுவார்களா? இந்தத் தந்தை கூறுகிறார்: நான் படைப்பவர், இது எனது படைப்பு ஆகும். படைப்பவர் எவ்வாறு தனது படைப்பிலே இருக்க முடியும்? இது அத்தகைய இலகுவான விடயமாக இருந்தபோதிலும் மக்கள் இதைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. இதனாலேயே தந்தை தொடர்ந்தும் விளங்கப்படுத்துகிறார்: உண்மையிலேயே பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே தங்கள் தந்தை எனவும், தாங்கள் அவரிடமிருந்து தங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற வேண்டும் எனவும் கூறும்வகையிலே, முதலில் நாஸ்திகர்களை ஆஸ்திகர்கள் ஆக்குங்கள். அவர்கள் ஒரு பெண்ணிற்குத் திருமணத்தில் தானமாகக் கொடுக்கப்படும் பணமும் (சதனம்) ஆஸ்தி என்றே அழைக்கப்படுகிறது. சந்தோஷம் என்ற ஆஸ்தியை வழங்குபவர் யார் என்றும், துன்ப ஆஸ்தியை வழங்குபவர் யார் என்றும் அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். பாரத மக்கள் சுவர்க்கத்தை மறந்து விட்டார்கள். “இன்னார் இன்னார் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டார்” என அவர்கள் கூறி, அதைப் பற்றிப் பேசியபோதிலும், அவர்கள் அதைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. தந்தை கூறுகிறார்: அவர்கள் முற்றிலும் சரழிந்த புத்தியே கொண்டுள்ளார்கள். அவர்கள் பாடுகிறார்கள்: “ஓ தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்!” ஆனால் அவர்கள் தங்களைத் தூய்மையற்றவர்களாகக் கருதுவதில்லை. தந்தை கூறுகிறார்: முதலாவதாக அல்பாவைப் பற்றி விளங்கப்படுத்துங்கள். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையுடனான உங்கள் உறவுமுறை என்ன? அவர்கள் தங்களுக்குத் தெரியாது எனக் கூறும்பொழுது, அவர்களிடம் கூறுங்கள்: உங்களுக்கு உங்கள் தந்தையைத் தெரியாதா? பௌதகத் தந்தை ஒருவர் சரீரத்தைப் படைப்பவர், ஆனால் பரமாத்மா பரமதந்தையோ ஆத்மாக்கள் அனைவரதும் தந்தை. எனவே நங்கள் தந்தையை அறிய மாட்டீர்களா? இது அத்தகைய இலகுவான விடயம், எவ்வாறாயினும் அது குழந்தைகளின் புத்தியிலே இருப்பதில்லை. இல்லாவிட்டால் அவர்கள் சேவை செய்ய ஆரம்பித்திருப்பார்கள். பரமாத்மா பரமதந்தையுடனான உங்கள் உறவுமுறை என்ன? மக்களின் தந்தையாகிய, பிரம்மாவுடனான உங்கள் உறவுமுறை என்ன? அவரோ பரமதந்தை, இவரோ மக்களின் தந்தை. மக்களின் தந்தை நிச்சயமாக இங்கேயே இருப்பார். மக்களின் தந்தையான பிரம்மா என்ற பெயரை எப்பொழுதாவது நங்கள் கேள்விப்பட்டு இருக்கிறார்களா? அசரீரியான பரமாத்மா எவ்வாறு உலகைப் படைத்தார்? எனவே மக்களின் தந்தையான பிரம்மா சரீரதாரி, ஆகவே நிச்சயமாக அவருடைய குழந்தைகள் பிரம்மாகுமார்கள், குமாரிகளாக இருக்க வேண்டும். குழந்தைகள் மாத்திரமே ஆஸ்திக்குத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் ஆகுவார்கள். எவ்வாறாயினும் நல்ல குழந்தைகளும் சாதுரியத்துடன் தெளிவாக விளங்கப்படுத்துவதில்லை. பாபா புதிய விடயங்களை விளங்கப்படுத்துகிறார், இருப்பினும் குழந்தைகள் தொடர்ந்தும் தங்கள் பழைய வழிகளிலேயே நடந்து கொள்கிறார்கள்; அவர்கள் புதிய எதனையும் கிரகிப்பதில்லை. அவர்களுக்கு இன்னும் சரீர உணர்வு இருக்கிறது: “எங்களுக்கு அனைத்தும் தெரியும்” என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும் முதலாவது விடயத்தைப் அவர்கள் அறியாததனால் தந்தையை விட்டு விலகுகிறார்கள்; அவர்கள் ஆஸ்திகர்களிலிருந்து நாஸ்திகர்களாக ஆகுகிறார்கள். அவர்கள் கடவுளின் மடியிற்கு வந்த பின்னர் மரணிக்கிறார்கள். அவர்கள் “பாபா, மம்மா” எனக் கூறியபோதிலும், பின்னர் அவர்கள் எவ்வாறு மரணிக்கிறார்கள் எனப் பாருங்கள்! அவர்கள் மாயையால், அதாவது, சரீர உணர்வால் சுடப்பட்டு மரணிக்கிறார்கள். இது ஞான ரவை (புல்லட்), அதுவோ மாயையின் ரவை. அவர்கள் வருவதை நிறுத்திவிடுகின்ற அளவிற்கு மாயை அவர்களைச் சுட்டுவிடுகிறாள். பாண்டவர்களாகிய உங்களுடைய யுத்தம் மாயையுடனானதாகும். தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: நானே ஞானக்கடல் என்று அழைக்கப்படுகிறேன். அது ஞானக்கடலிலிருந்து வெளிப்பட்டுள்ள கங்கை நூர் அல்லது ஞான கங்கைகளா? அங்கே அவர்கள் கங்காதேவியின் ஒரு படத்தையும் காட்டுகிறார்கள். அதன்பின்னரும் அவர் யார் என்பது அவர்களுடைய புத்தியில் புகுவதில்லை. தேவர்களால் எவருக்கும் ஞான அமிர்தத்தைப் பருகக் கொடுக்க முடியாது. ஒரு யாகம் எப்பொழுதும் பிராமணர்களாலேயே வளர்க்கப்படுகிறது. ஒரு யாகத்திலே எவ்வாறு ஒரு யுத்தத்தைப் பற்றிய கேள்வி இருக்க முடியும்? விவேகிக் குழந்தைகள் மாத்திரமே இவ்விடயங்களைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். முட்டாள்கள் அவற்றை மறந்து விடுகிறார்கள். பாடசாலையிலே அனைவரும் வரிசைக்கிரமமான, பாக்கியசாலிகள். சிலர் 12 மாதங்களிற்குப் பாடசாலைக்குச் சென்றிருந்தாலும் அவர்கள் கவனம் செலுத்தியிருக்காவிட்டால், அவர்களால் கற்க முடியாது. தந்தை ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார், அவர்களோ மனிதர்களுக்குக் கற்பிக்கிறார்கள். தந்தை வினவுகிறார்: ஓ ஆத்மாக்களே, நங்கள் செவிமடுக்கிறார்களா? வேறெவராலும் ஆத்மாக்களுடன் பேச முடியாது. தந்தை கூறுகிறார்: அதிர்ஷ்ட நட்சத்திரங்களே, நான் உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறேன் என்பதை நங்கள் நம்புகிறார்களா? ஆத்மாவே அனைத்தையும் செய்கிறார் அல்லது அதைச் செய்விக்கின்றார். ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் கரண்கரவன்ஹார் ஆவார்கள். ஓர் ஆத்மா ஏனைய ஆத்மாக்களைக் கொண்டு, ஏதோ ஒன்றைச் செய்விப்பதைப்

போன்று, பரமாத்மாவான தந்தையும் ஆத்மாக்களை நல்லதொரு பணியைச் செய்ய வைக்கிறார். தந்தை கூறுகிறார்: நான் ஆத்மாக்களாகிய உங்களை நல்லதொரு பணியை மேற்கொள்ளச் செய்கின்றேன். நீங்கள் அனைவருக்கும் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். முதலாவதாக அவர்களுக்கு இந்தக் கேள்விப் பட்டியலைக் கொடுங்கள். இவரே பரமாத்மாவாகிய பரலோகப் பரமதந்தையும், அவரோ ஒரு பௌதிகத் தந்தையும் ஆவார். ஆத்மா சரீரத்திலிருந்து வேறுபட்டவர், ஒரு பௌதிகத் தந்தையே சரீரத்தின் தந்தை, பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே ஆத்மாக்களின் தந்தை. அவரே சிரேஷ்ட பாபா. பக்தர்கள் அனைவரும் அவரையே நினைவுசெய்கிறார்கள். அவரே அனைவரையும் தூய்மையாக்குபவர். இந்நாட்களிலே, தங்களுக்கு “ஐகத்குரு” (உலகிற்கே குரு) எனப் பெயரிட்டுள்ளோர் பலர் இருக்கிறார்கள். பல உலகத் தாய்மாரும் வெளித்தோன்றி உள்ளார்கள். அவர்கள் அனைவரும் போலியானவர்கள். பொய்மையின் மத்தியில் சிரமத்துடனேயே சத்தியம் இனங்கண்டுகொள்ளப்படுகிறது. அவர்கள் தங்களுக்கு மகத்துவமான பெயர்களைச் சூட்டியுள்ளார்கள். ஆனால் சத்தியம் மறைந்திருக்க முடியாது. சத்தியம் இருக்கின்ற இடத்திலே ஆத்மா நடனமாடுகிறார் எனக் கூறப்படுகிறது. தொடர்ந்தும் நடனமாடுங்கள். நடனம் மிகவும் பிரபல்யமானது. நீங்கள் ஆஸ்திகர்களாகி, அனைத்தையும் கிரகித்தால், சுவர்க்கத்தில் நடனமாடுவீர்கள். தேவர்கள் மாத்திரமே நடனமாடுவார்கள். தூய்மையற்ற உலகம் நரகமாகும். அந்தக் குருமாரும், புனிதர்களும் நரகத்தைச் சுவர்க்கமாகவும், தூய உலகமாகவும் மாற்றப் போவதில்லை. இது ஆழ் நரகம் என அழைக்கப்படுகிறது. சுவர்க்கம் சிவனின் ஆலயமான, சிவாலயம் என அழைக்கப்படுகிறது. முதலாவதாக பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே தங்கள் தந்தை என்பதை அவர்களை எழுதச் செய்யுங்கள். அவர் மக்களின் தந்தையாகிய, பிரம்மா மூலம் பிராமணர்களை உருவாக்கியுள்ளார். நாங்களே சிவபாபாவின் பேரக் குழந்தைகளாவோம். அவரே எங்களுக்கு ஆஸ்தியை வழங்குவார். அவரே ஞானக் கடலுமாவார். அவர் பிரம்மா மூலம் அழியாத ஞான இரத்தினங்களை எங்களுக்குக் கொடுக்கிறார். முதலாவதாக பிரம்மா அதைப் பெற்று, பின்னர் வாய்வழித் தோன்றல்கள் அதைப் பெறுகிறார்கள். பாடசாலைகளிலும் சிலர் தாமதமாக வந்திருப்பினும் நன்றாகக் கற்பதால் விரைவாக முன்னேறிச் செல்கிறார்கள். இங்கே நீங்கள் கற்று, பிறருக்கும் நன்றாகக் கற்பிக்க வேண்டும். மற்றவர்களைத் தங்களுக்குச் சமமாக்காதவர்கள் நிச்சயமாக ஏதோ ஒரு குறைபாட்டைத் தங்களில் கொண்டுள்ளதுடன், இதனாலேயே அவர்களால் கிரகிக்க முடியாமலும் உள்ளது. காம விகாரத்தின் அரைவாசிப் போதை இருந்தாலும் எதையும் கிரகிப்பது மிகவும் கடினமாகும். சிலர் எழுதுகிறார்கள்: பாபா காமப் புயல் என்னைப் பெருமளவு தாக்குகிறது; இது என்னைப் பித்துப் பிடிக்கச் செய்கிறது. தந்தை கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, காமமே கொடிய எதிரி. அதனை யோக சக்தியால் வெற்றி கொள்ளுங்கள். அதை நீங்கள் சென்ற கல்பத்திலும் வெற்றி கொண்டீர்கள். நீங்கள் தந்தையின் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளதுடன், பின்னர் அங்கே இராஜ குடும்பம் உள்ளது. ஒரு பிறவியிலே தூய்மையாக ஆகுவதனால், நீங்கள் மிக மேன்மையானவர்கள் ஆகுவீர்கள். தூய்மையாகாததால், பெருமளவு இழப்பு இருக்கிறது. மரணம் முன்னால் நிற்கின்றது. தொடர்ந்தும் பல விபத்துக்கள் இடம்பெறவுள்ளது. ரஜோபிரதான் காலத்தின் பொழுது பல மரணங்கள் இடம்பெறவில்லை. இப்பொழுது அங்கு அதிகளவு பகட்டு உள்ளது. முன்னர் பல இயந்திரங்கள் போன்றன இருக்கவில்லை. முன்னைய நாட்களிலே, அவர்கள் நூராவிகப்பல்களையோ, ஆகாய விமானங்களையோ யுத்தம் புரியப் பயன்படுத்தவில்லை. அவை அனைத்தும் இப்பொழுதே தோன்றியுள்ளன அவை முன்னர் இருக்கவில்லை. அவை சத்தியயுகத்தில் இருப்பதனால் அவை சங்கமயுகத்திலும் இருக்க வேண்டும்; இச் சந்தோஷத்தை நீங்கள் சுவர்க்கத்தில் அனுபவம் செய்வீர்கள். ஆகாய விமானங்களை உருவாக்குபவர்களும் அங்கே இருப்பார்கள். சிலர் பிரஜைகளுள் வருவார்கள். அவர்கள் தங்களுடன் இந்தச் சம்ஸ்காரங்களை எடுத்துச் சென்று, பின்னர் அங்கே அவற்றை உருவாக்குவார்கள். இந்த நேரத்திலே அவர்கள் அவற்றை விநாசத்திற்காக உருவாக்குகிறார்கள், அந்நேரத்தில் அவை சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும். அவை பழுதற்றவையாக இருக்கும். மாயையின் பகட்டினால் விநாசம் நிச்சயமாக இடம்பெறும். விநாசம் நிச்சயமாக இடம்பெறவே வேண்டும். பிராமணர்கள் மூலமாகவே எப்போதும் யாகம் உருவாக்கப்படுகின்றன, பழைய உலகம் முழுவதும் அதில் அர்ப்பணிக்கப்படும். அந்தப் பிராமணர்களாலேயே யாகங்கள் எப்போதும் வளர்க்கப்படுகின்றன, ஆனால் பிராமணர்களாகிய நீங்களே அனைத்தையும் பெறுவீர்கள். அந்தப் பிராமணக் குலத்திற்கு உரியவர்களே பின்னர் தேவ குலத்திற்கு உரியவர்கள் ஆகுவீர்கள். சிவபாபா பிரம்மா மூலம் பிராமணர்களை உருவாக்குகிறார். பின்னர் பிராமணர்கள் தேவர்கள் ஆகுகிறார்கள். இது அத்தகைய நேரடியான விடயம், ஆனால் பாபா குழந்தைகளையிட்டு வியப்படைகிறார். குழந்தைகளால் அத்தகைய, எளிமையான விடயத்தைக் கூடக் கிரகிக்க முடியாதுள்ளது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மிகத் தந்தை ஆன்மிகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. தந்தையுடன் எப்பொழுதும் நேர்மையாக இருங்கள். விகாரங்களைத் தானம் செய்த பின்னர், பத்மாதூரன் (தன்னைத் தானே எரித்த அசுரன்) ஆகாதீர்கள். நிச்சயமாகத் தூய்மை எனும் கட்டளையைப் பின்பற்றுங்கள்.
2. யோக சக்தியால் விகாரங்களின் சூட்சுமமான போதையை முடியுங்கள். மிக நன்றாகக் கற்று மற்றவர்களுக்கும் கற்பியுங்கள்.

ஆசர்வாதம்: நங்கள் சற்குருவிடமிருந்து பெற்றுள்ள மகா மந்திரம் எனும் திறவுகோலைப் பயன்படுத்துவதால், பேறுகள் அனைத்தினாலும் நிறைந்தவர்கள் ஆகுவுர்களாக.

நங்கள் பிறப்பெடுத்தவுடன், சற்குருவிடமிருந்து முதலில் மகா மந்திரத்தைப் பெற்றீர்கள். நங்கள் தூய்மையானவராகவும் யோகியாகவும் இருப்பீர்களாக! இந்த மகா மந்திரமே பேறுகள் அனைத்திற்குமான திறவுகோல் ஆகும். தூய்மையோ அல்லது யோகி வாழ்வோ இல்லாவிட்டால், அப்பொழுது, நங்கள் அனைத்து உரிமைகளையும் கொண்டிருந்தாலும், உங்களால் உரிமைகளை அனுபவம் செய்ய முடியாதிருக்கும். இதனாலேயே இந்த மகா மந்திரமே அனைத்துப் பொக்கிஷங்களையும் அனுபவம் செய்வதற்கான திறவுகோல் ஆகும். சற்குருவிடமிருந்து நங்கள் பெற்றுள்ள மகா மந்திரத்தை மேன்மையான பாக்கியத்திற்கான திறவுகோலாக உங்கள் விழிப்புணர்வில் வைத்திருங்கள். நங்கள் பேறுகள் அனைத்தும் நிறைந்தவர்கள் ஆகுவுர்கள்.

சுலோகம்: ஓர் ஒன்றுகூடலில் சுயத்திற்கான பாதுகாப்பு உள்ளது, ஒன்றுகூடலின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து, மகத்தானவர்கள் ஆகுங்கள்.

ஒரு தபஸ்வி சொருபம் ஆகுங்கள்.

தந்தை பிரம்மா எப்போதும் எல்லையற்ற நன்மையை எவ்வாறு ஏற்படுத்த முடியும் எனும் உணர்வைத் தனது சம்ஸ்காரங்களிலும், தனது மனதிலும் கொண்டிருந்ததைப் போன்று, அதேவிதமாக, எல்லையற்ற நன்மைக்கான உணர்வுகளைக் கொண்டிருந்து, ஒரு தபஸ்யா சொருபமாக ஆகுங்கள். உங்கள் நடைமுறை உருவத்தினூடாகவும், முகத்தினூடாகவும் துறவறத்தையும், தபஸ்யாவையும், சேவையையும் வெளிப்படுத்துங்கள்.

ஓம் சாந்தி